

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0271/2013

17.7.2013

RAPORT

Energiatõhususe meetmete rakendamine ja mõju ühtekuuluvuspoliitikas
(2013/2038(INI))

Regionaalarengukomisjon

Raportöör: Mojca Kleva Kekuš

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	16
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS	18
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	23

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

energiatõhususe meetmete rakendamise ja mõju kohta ühtekuuluvuspoliitikas (2013/2038(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 194,
- võttes arvesse ELi põhiõiguste harta artiklit 37,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3,
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1783/1999,
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1084/2006, millega asutatakse Ühtekuuluvusfond ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1164/94,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiivi 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiive 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta,
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020),
- võttes arvesse komisjoni 18. aprilli 2013. aasta aruannet „Hoonete energiatõhususe rahaline toetamine” (COM(2013) 0225),
- võttes arvesse Euroopa ametiühingute instituudi (ETUI) aruande „Benchmarking Working Europe 2013” („Euroopa tööelise elanikkonna võrdlusuuring”) peatükki 5 („The European divide in clean energy and fuel poverty” – „Lahknevused puhta energia ja kütteostuvõimetuse valdkonnas Euroopas”), Brüssel 2013,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/76/EMÜ,

- võttes arvesse oma 30. aprilli 2013. aasta raportit sotsiaalelamute kohta Euroopa Liidus¹,
- võttes arvesse nõukogu 4. märtsi 2013. aasta aruannet „Euroopa poolaasta rakendamine – Kokkuvõttev aruanne” (6754/13),
- võttes arvesse komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta teatist „Kestlikku kasvu toetav regionaalpoliitika Euroopa 2020. aasta strateegias” (COM(2011) 0017),
- võttes arvesse komisjoni 2012. aasta statistika käsiraamatut „EU energy in figures” („ELi energeetika arvudes”)²,
- võttes arvesse komisjoni 16. detsembri 2008. aasta teatist „Ühtekuuluvuspoliitika: investeerimine reaalmajandusse” (COM(2008) 0876),
- võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2006. aasta teatist „Energiaõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine” (COM(2006) 0545),
- võttes arvesse kontrollikoja eriaruannet nr 21/2012 „Ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatud energiaõhususe investeringute kulutasuvus”,
- võttes arvesse oma 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni Euroopa majanduse taastamiskava kohta³,
- võttes arvesse ettevõtte KfW Research aruannet „Impact on public budgets of KfW promotional programmes in the field of „Energy-efficient building and rehabilitation”” („KfW teavitusprogrammide mõju riikide eelarvele energiaõhusa ehitamise ja renoveerimise valdkonnas”)⁴,
- võttes arvesse oma 16. jaanuari 2013. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvuspoliitika ja selles osalejate rolli kohta Euroopa uue energiapolitiika rakendamisel⁵,
- võttes arvesse komisjoni 8. märtsi 2011. aasta teatist „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava” (COM(2011) 0112),
- võttes arvesse oma 24. mai 2012. aasta resolutsiooni ressursitõhusa Euroopa kohta⁶,
- võttes arvesse komisjoni 18. aprilli 2013. aasta aruannet „Ühtekuuluvuspoliitika: 2013. aasta strateegiline aruanne programmide rakendamise kohta ajavahemikul 2007–2013” (COM(2013) 0210),
- võttes arvesse Regionide Komitee 4. mai 2012. aasta arvamust „Energiaõhusus linnades

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0246.

² http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_energy_figures.pdf.

³ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0123.

⁴ <https://www.kfw.de/migration/Weiterleitung-zur-Startseite/Homepage/KfW-Group/Research/PDF-Files/Energy-efficient-building-and-rehabilitation.pdf>.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0017.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0223.

ja piirkondades: maapiirkondade ja linnade erinevused”¹,

- võttes arvesse Regioonide Komitee 14. detsembri 2011. aasta arvamust „Energiatehnikas”²,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) arvamust teemal „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse energiatehnikas”³,
- võttes arvesse projekti MARIE/ELIH-MED poliitika-dokumenti „Improving MED transnational cooperation answers to energy efficiency challenges in buildings” („MEDi riikideülesest koostööst tulenevate lahenduste edendamine hoonete energiatehnikasuse probleemide valdkonnas”),
- võttes arvesse komisjoni 8. märtsi 2011. aasta teatist „Energiatehnikasuse kava 2011” (COM(2011) 0109),
- võttes arvesse säästva energia toetuseks tehtavate investeeringute struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide (Structural and Cohesion Funds for Sustainable Energy Investments – SF Energy Invest) soovitusi „Practical recommendations to increase the share of sustainable energy investments in the upcoming SCF programming period 2014–2020” („Praktilised soovitusused säästva energia toetuseks tehtavate investeeringute osakaalu suurendamiseks struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide järgmisel programmitöö perioodil 2014–2020”)⁴,
- võttes arvesse instituudi Iseri Europa aruannet komisjonile „Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007–2013 – Synthesis of national reports 2011 – renewable energy and energy efficiency of housing” („Asjatundjatest koosneva hindamisvõrgustiku poliitikaanalüüs 2007.–2013. aasta ühtekuuluvuspoliitika tulemuste kohta – riiklike aruannete kokkuvõttev aruanne 2011 – taastuvenergia ja eluasemete energiatehnikasus”),
- võttes arvesse komisjoni 27. märtsi 2013. aasta rohelist raamatut „Kliima- ja energiapoliitika raamistik aastani 2030” (COM(2013) 0169),
- võttes arvesse ettevõtte Copenhagen Economics uuringut „Multiple benefits of investing in energy efficient renovation of buildings” („Mitmekordne kasu investeeringutest hoonete energiatehnikasusse renoveerimisse”)⁵,
- võttes arvesse komisjoni panust 22. mai 2013. aastal toimunud Euroopa Ülemkogul „Energy challenges and policy” (energiaprobleemid ja -poliitika),
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,

¹ ELT C 225, 27.7.2012, lk 52.

² ELT C 54, 23.2.2012, lk 49.

³ ELT C 24, 28.1.2012, lk 134.

⁴ <http://www.sf-energyinvest.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/May2012-Recommendations.pdf>.

⁵ http://www.renovate-europe.eu/uploads/Multiple%20Benefits%20Study_Key%20Messages%20Brochure.pdf.

- võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust (A7-0271/2013),
- A. arvestades, et suurem energiatõhusus tähendab vähema sisendenergia kasutamist samaväärset majandustegevuse või teenuse taset säilitades¹;
 - B. arvestades, et energiatõhususe edendamine on sätestatud ELi toimimise lepingu artikli 194 lõikes 1 siseturu rajamise ja toimimise raames ning pidades silmas vajadust säilitada ja parandada keskkonda;
 - C. arvestades, et energiatõhususe saavutamine on komisjoni ja liikmesriikide tähtsamaid ülesandeid ja seda näitab Euroopa 2020. aasta eesmärk suurendada energiatõhusust 20%;
 - D. arvestades, et tarbimise piiramine energiatõhususe vahenditega on kõige jätkusuutlikum viis vähendada sõltuvust fossiilsetest kütustest, mille tulemusel väheneb impordimaht umbes 25% võrra;
 - E. arvestades, et valdav osa energiast toodetakse ikka veel süsivesinikest, mille põlemisel erituvad kasvuhooonegaasid;
 - F. arvestades, et investeeringud energiatõhususse võivad Euroopa piirkondadele tuua majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnakasu;
 - G. arvestades, et energiatõhususe direktiivi kulutõhus rakendamine õigel ajal võib vähendada suuresti energia tarbimist, vähendada sõltuvust fossiilkütuste impordist, luua uusi töökohti, pakkuda sotsiaalkaitset ja kaotada kütteostuvõimetuse;
 - H. arvestades, et praegusel programmitöö perioodil 2007–2013 eraldati ühtekuuluvuspoliitika eelarvest energiatõhususe, koostootmise ja energiamajanduse jaoks 5,5 miljardit eurot;
 - I. arvestades, et viimases komisjoni aruandes² järeldati, et 2011. aasta lõpuks oli konkreetsetele energiatõhususe projektidele eraldatud peaaegu 3,8 miljardit eurot, sealhulgas käibefondid, ja rakendamise määr oli seega 68%; arvestades, et aruandes märgiti ära ka rakendamise määra ebahühtlus kogu liidus;
 - J. arvestades, et 2013. aasta märtsi kokkuvõttes aruandes³ tuvastas nõukogu energiatõhususe arengut kahjustavate teguritena ebapiisava teabe ja rahaliste stiimulite puudumise, energiatõhususe meetmete vähese nähtavuse ning olemasolevate õigusaktide ebapiisava rakendamise ning pidas neid tegureid pigem praktilisteks kui regulatiivseteks;
 - K. arvestades, et Euroopa kohaliku energiaabi fondi (ELENA) raames rahastamiskõlbliku projekti miinimumsumma on 50 miljonit eurot ja aruka energeetika aruka energeetika programmi puhul on miinimum suurem kui 6 miljonit eurot, mis on suurem kui paljude väikeste ja maakogukondade projektide maksumus;

¹ „Komisjoni teatis „Energiatõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine”” potentsiaali realiseerimine” (COM(2006)0545).

² Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Hoonete energiatõhususe rahaline toetamine” (COM(2013)0225), 18. aprill 2013.

³ Nõukogu kokkuvõttev aruanne 6754/13: Euroopa poolaasta rakendamine, 4. märts 2013.

Üldised tähelepanekud

1. rõhutab, et praegusel kriisiperioodil ja olukorras, kus liit impordib üle 50% oma energiavajadusest, võib energiatõhususe suurendamine aidata oluliselt kaasa liidu konkurentsivõime parandamisele ning kohalikel ja piirkondlikul tasandil töökohtade ja majanduskasvu loomisele, aidates samal ajal võidelda kliimamuutustega ja suurte energiakuludega;
2. toetab ELi võetud kohustust saavutada eesmärk suurendada 2020. aastaks energiatõhusust 20%; märgib, et energiatõhususe direktiivi ja selle vahendite nõuetekohane rakendamine vastavalt iga liikmesriigi asjaoludele suunaks liikmesriigid jälle õigele teele, nii et 20% eesmärk oleks saavutatav; nõuab seetõttu, et liikmesriigid teeksid suuremaid jõupingutusi Euroopa 2020. aasta eesmärgi saavutamiseks ning aitaksid täiendavalt säästa pärast seda kuupäeva;
3. märgib, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid võivad aidata stimuleerida erasektori investeringuid energiatõhusatesse toodetesse, transpordiliikidesse, hoonetesse, ehitustöodesse ja teenustesse, sealhulgas energiatõhusatesse teenustesse, võib aidata vähendada avaliku sektori asutuste energiaarveid ning anda sama raha eest suuremat väärtust; tervitab energiatõhususe kavandatavat esmatähtsaks muutmist programmi Horisont 2020 energiauuringute peatüki raames;
4. rõhutab käesoleva rahastamisperioodi kogemust, millest nähtub, et Euroopa struktuuri ja investeerimisfondidest energiatõhususele eraldatud vahendeid ei suudeta täielikult ära kasutada; rõhutab seetõttu, et finantsraamistikus 2014–2020, milles nähakse energiatõhususele eraldamiseks ette rohkem vahendeid, tuleb kanda hoolt selle eest, et kohalikel ja piirkondlikel asutustel oleks nendele vahenditele hõlpsam juurdepääs;
5. rõhutab, et liikmesriigid peaksid nägema Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kasutamist energiatõhususe jaoks kui suure finantsvõimendusega investeerimisvõimalust, mitte kui kulu; kutsub komisjoni üles jätkama riigiabi eeskirjade läbivaatamist, et võimaldada energiatõhususe suuremat riigipoolset rahastamist koos Euroopa investeringutega;
6. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika ja sellele eraldatud rahaliste vahendite olulisust nutivõrkude ja intelligentsete võrgustike täielikul väljaarendamisel, mille tulemusena tõhustatakse piirkondade energiasüsteeme, vähendades energia tarbimist ja energiakadu;
7. rõhutab, et kohalikel ja piirkondlikel asutustel peavad olema piisavad pädevused ja kohustused mitte üksnes seoses energia tarnimise ja -kasutusega vaid ka seoses energiatõhususe eesmärkidega;
8. palub komisjonil suurendada energiatõhususe standarditele vastavate sotsiaalelamute ehitamist käsitlevate piirkondliku riigiabi suuniste ja säästvasse hoonetesse ja säästvasse energiasse investeerimise õiguskindlust;
9. tuletab meelde, et mõnede teadusuuringute kohaselt ei suutnud 2010. aastal ligikaudu 9% ELi, Norra ja Šveitsi kodanikest (52,08 miljonit inimest) oma kodu piisavalt soojaks kütta; märgib, et kütteostuvõimetus on eriti suur uutes liikmesriikides ja selle põhjuseks on

enamasti halvasti soojustatud kodud; kutsub komisjoni üles uurima üksikasjalikult seost energiatõhususe edendamise, kütteostuvõimetuse ja haavatavate tarbijate vahel; rõhutab, et energiatõhususe meetmetest tulenev sääst peab lõpuks kajastuma tarbijate arvetel;

10. märgib, et energiatõhususe potentsiaali ei ole teatud majandussektorites, nagu ehitus- ja transpordisektor, veel tõhusalt ellu viidud ja et struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi toetused või muud investeeringud suuremasse energiatõhususse peaksid aitama suurendada töövõimalusi nendes sektorites;
11. rõhutab vajadust tagada, et sotsiaalelamute ehitamine ja renoveerimine toimub eesmärgiga saavutada energiatõhususe alased eesmärgid ja standardid; palub subsidiaarsuspõhimõtet järgides liikmesriikidel ja kõigil sidusrühmadel võtta sotsiaalelamumajandust arvesse riiklikes reformikavades ja järgmise programmitöö perioodi 2014–2020 partnerluslepingute esmatähtsate strateegiliste valdkondade kavandamisel; tuletab liikmesriikidele sellega seoses meelde energiatõhususe direktiivi 2012/27/EL artikli 20 sätteid;
12. tunnistab, et üks suurimaid takistusi energiasäästu saavutamisele kohalikul ja piirkondlikul tasandil on vajadus teha eelnevaid investeeringuid; on veendunud, et iga ELi tasandil võetava meetme puhul tuleks kohaselt arvestada tagajärgi omavalitsusüksustele ja piirkondadele ning nende eelarvepiiranguid; soovitab seetõttu energiavaldkonna arengusuuniste koostamisel konsulteerida kohaliku ja piirkondliku tasandi esindajatega ja pakkuda rahalist toetust kohaliku ja piirkondliku tasandi programmidele, mis on ette nähtud olemasolevate energiaallikate kasutamiseks;
13. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on juba vastu võtnud raporti ELi ühtekuuluvuspoliitika ja selles osalejate rolli kohta Euroopa uue energiapoliitika rakendamisel, ning et see raport hõlmab ka energiatõhususe küsimusi;

Programmitöö periood 2014–2020 ja seadusandlikud muudatused

14. märgib, et ühtekuuluvuspoliitika peaesmärk on endiselt piirkondadevahelise majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku ebavõrdsuse vähendamine, ja on arvamusel, et energiatõhususpoliitika ei tohiks selle eesmärgi saavutamist takistada; rõhutab, et mõnedel ELi vaeseimatel piirkondadel võivad olla teised prioriteedid ja nende puhul tuleb esmajärjekorras investeerida muudesse valdkondadesse; toonitab, et ühtekuuluvuspoliitika tugevuseks on tema paindlikkus ja fondide detsentraliseeritud haldamine kohalikul tasandil;
15. tuletab meelde Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) käsitleva määruse muutmist 2009. aastal seoses energiatõhususega, mille tulemusel muudeti elamud ELi kõigis piirkondades rahastamiskõlblikuks, kehtestades ülempiiriks 4%; märgib, et sätete hilise muutmise tõttu, millest tulenes rakenduskavade muutmine programmeerimisperioodi vältel, ei ole see poliitiline meede paljudes liikmesriikides oluliselt suurendanud sellele eesmärgile suunatud vahendeid; märgib, et kuna selle muudatusega ei kaasnud täiendavaid ELi poolseid rahastamisvahendeid, lükkasid mõned liikmesriigid selle võimaluse tagasi, samas kui teiste liikmesriikide puhul on leitud tugev seos vahendite vähese kasutusvõime ja nõrga haldusfunktsiooni vahel; juhib tähelepanu energiatõhususe meetmete õigusliku selguse tähtsusele enne programmitöö perioodi 2014–2020 ja selle

ajal;

16. peab kiiduväärseks ERFi ja Ühtekuuluvusfondi pakutavaid võimalusi ja nende tähtsamat rolli energiatõhususe eesmärkide elluviimisel uuel programmitöö perioodil 2014–2020; toetab eelkõige ühtekuuluvuspoliitika vahendite rolli kogu ehitussektori, sealhulgas elamumajanduse tulevikus;
17. innustab liikmesriike kehtestama oma tööprogrammides lihtsad ja mittebürokratlikud menetlused majapidamiste energiatõhususe parandamiseks eraldatud rahaliste vahendite kasutamiseks;
18. innustab liikmesriike tagama, et detsentraliseerimiskorraga antakse omavalitsusüksuste ametiasutustele vahetu juurdepääs majapidamiste energiatõhususe parandamiseks ette nähtud rahalistele vahenditele;
19. tervitab ERFi määruse üle peetud läbirääkimiste tulemusi, milles käsitletakse konkreetsete temaatiliste eesmärkide jaoks ette nähtud osa igale piirkonnakategooriale ning mis võimaldavad energiatõhususe ja taastuvate energiaressursside eraldisi suurendada; tuletab meelde, et kõrgel tasemel kehtestatud minimaalne osakaal on kohalike osalejate hõlpsamaks mobiliseerimiseks ülitähtis ja aitab ellu viia pikaajalisi stabiilseid renoveerimisprogramme;
20. tervitab komisjoni ettepanekut laiendada innovatiivsete rahastamisvahendite kasutusala programmitöö perioodil 2014–2020 kõigile temaatilistele eesmärkidele, sealhulgas energiatõhusus;
21. pooldab komisjoni ettepanekuid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide lihtsustamise kohta uuel programmitöö perioodil 2014–2020; on veendunud, et ühissätete määrust käsitlevad läbirääkimised peaksid lõppema mitme fondi eduka kasutuselevõttuga, mis oleks väga kasulik energiatõhususe projektidele;
22. peab tänuväärseks ühissätete määrust käsitlevatel läbirääkimistel saavutatud edu partnerluslepingute vallas; kutsub sellega seoses liikmesriike ja korraldusasutusi üles töötama koos energiatõhususe valdkonna asjatundjatega, et seda mehhanismi oma rakenduskavade ettevalmistamisel hästi ära kasutada;
23. innustab liikmesriike tugevdama seoseid nende vastavate riiklike energiatõhususe tegevuskavade ja rakenduskavade vahel, tagamaks, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid on osa ühtsest strateegiast, vastates samal ajal territoriaalsetele vajadustele; rõhutab, et energiatõhususe peamine eesmärk peaks olema energiasõltumatus saavutamise piirkondlikul ja kohalikul tasandil;
24. usub, et ELi meetmetega peaks toetama energiatõhusust energia tootmise, jaotamise ja tarbimise etapis; märgib, et samal ajal kui praegu kulutatakse ühtekuuluvuspoliitika raames energiale eraldatud raha peamiselt taastuvatele energiaallikatele¹, tuleb leida

¹ Instituudi Ismeri Europa aruanne komisjonile „Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007–2013 – Synthesis of national reports 2011 – renewable energy and energy efficiency of housing” („Asjatundjatest koosneva hindamisvõrgustiku poliitikaanalüüs 2007.–2013. aasta ühtekuuluvuspoliitika tulemuste kohta – riiklike aruannete kokkuvõttev aruanne 2011 – taastuvenergia ja

parem tasakaal, mille puhul suunatakse suurem rahastamisprotsent energiatõhususe projektidele;

25. rõhutab, et liigne täpsustamine ja siduvad sihtmärgid seoses energiatõhususe eesmärkide rakendamisega võivad suurendada piirkondlike ja kohalike asutuste kulutusi nende meetmete rakendamisel ning põhjustada lisakulusid tarbijatele;
26. rõhutab, et tähtis on integreerida energiatõhususe mõõde arukat spetsialiseerumist käsitlevatesse teadusuuringute ja innovatsiooni strateegiatesse, mille liikmesriigid ja piirkonnad peavad välja töötama selleks, et saada juurdepääs tulevase ühtekuuluvuspoliitika valdkonda kuuluvatele innovatsioonialastele rahastamisvahenditele;
27. tuletab liikmesriikidele veel kord meelde, et oluline on hästi rahastada 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku eelarvet, kus ühtekuuluvuspoliitika võiks olla ja peaks olema majanduse taastamise eestvedaja;

Teadlikkuse suurendamine ja teabe levitamise tähtsus

28. kutsub komisjoni üles veelgi paremini levitama kohalikele ja piirkondlikele asutustele praktilist teavet energiatõhususe investeringute kasulikkuse, parima meetodika, standardite ja rahaliste stiimulite ning asjakohaste teenuste osutajate kohta, sealhulgas energiatõhususe lepingute kohta; märgib, et probleemiks on energiateenuste ettevõtete puudumine paljudes piirkondades ja liikmesriikides, mis võib mõjutada energiatõhususe jaoks ette nähtud rahaliste vahendite kasutuselevõttu;
29. toonitab, et üksikasjaliku teabe puudumine hoonestuse omaduste kohta piirkondlikul tasandil on riiklikele ja piirkondlikele ametiasutustele strateegiate ja kavade koostamisel suureks takistuseks; märgib, et direktiivis 2012/27/EL on ette nähtud nõuded selle teabe loetlemise kohta, ning palub viia see lõpule ka piirkondlikul tasandil ja teha see üldsusele kättesaadavaks;
30. ergutab korraldusasutusi parandama rakenduskavade nähtavust ja võimalusi, mida jätkusuutlikud energiaprojektid võimalikele toetusesaajatele pakuvad; soovib seda teha riiklike veebisaitide, platvormide või andmebaaside loomise kaudu võimalike toetusesaajate ja sidusrühmade jaoks, seminaride ja ürituste korraldamise kaudu sihtrühmade teavitamiseks ning meetmete kaudu, millega suurendatakse olemasolevate veebiressursside (näiteks veebiportaal Build Up ja SF Energy Invest käsiraamat) nähtavust ja kättesaadavust;
31. ergutab korraldusasutusi edendama programmitöö perioodil 2014–2020 integreeritud projekte, lähenedes energiatõhususele terviklikult territoriaalsel tasandil, kasutades eelkõige ära uusi strateegilisi programmitöö vahendeid, nagu integreeritud territoriaalne investering, ning kaasates olemasolevaid algatusi, nagu nn linnapeade pakt, et aidata välja töötada integreeritud kavasid; ergutab komisjoni ja liikmesriike kohaldama kiirmeetodit selliste omavalitsuste taotluste rahastamiseks, kes on allkirjastanud

eluasemete energiatõhusus”),

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/expert_innovation/2011_synt_rep_en.pdf

linnapeade pakti ja täidavad täielikult selle nõudeid;

32. väljendab heameelt iga-aastase konverentsi „Avatud uste päevad” ning 2012. aastal kohalike ja piirkondlike energiatõhususe projektide tarvis loodud arvukate töörühmade üle; soovib komisjonil, liikmesriikidel ja korraldusasutustel tugineda sellele üritusele oma teabevahetusplatvormide rajamisel, et edendada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest rahastatavate energiatõhususe projektide rakendamisel ja juhtimisel äärmiselt vajalikku dialoogi ja parimate tavade vahetamist;

Suutlikkuse suurendamine ja tehniline abi

33. kutsub liikmesriike üles tegutsema komisjoni soovitude¹ järgi ja tõhustama suutlikkuse suurendamist, kasutades tehnilise abi eelarvet, et kohalikud, piirkondlikud ja kodanikuühiskonna osalejad saaksid osa võtta piirkondlikest ja kohalikest energiastrateegiatest;
34. mõistab, et üleminekuks energiatõhusale tehnoloogiale vajame uusi oskusi, keskkonnateadlikku kutseharidust ning erikoolitust ehitussektoris ja muudes sektorites; innustab sellega seoses liikmesriike jätkama vahendite kasutamist kõigil tasanditel tehnilise abi andmiseks (näiteks Euroopa kohaliku energiaabi fondi kaudu); kutsub lisaks liikmesriike üles kasutama Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde töötajate ümberõppeks ja nende oskuste täiendamiseks vähese CO₂-heitega majanduse uute töökohtade jaoks, et vältida oskustöötajate puudujääki kõnealusel sektoris;
35. toonitab JESSICA (ühine Euroopa toetus jätkusuutlikeks investeeringuteks linnapiirkondades) ja ELENA algatuste võimalikku kasu säästvasse energiasse investeerimisel kohalikul tasandil, et aidata linnadel ja piirkondadel rakendada energiatõhususe valdkondades elujõulisi investeeringuprojekte, ning nõuab nimetatud algatuste edendamist;
36. ergutab pakkuma täiendavat haldustuge kohalikele ja piirkondlikele asutustele selliste väikeste ja keskmise suurusega energiatõhususe projektide rühmitamisel, mis tavajuhul jääksid allapoole programmide ELENA, JESSICA ja aruka energeetika programmi rahastamise juurdepääsu künnist; juhib liikmesriikide ja komisjoni tähelepanu asjaolule, et väikestel ja keskmise suurusega linnadel ja maakogukondadel napib sageli vajalikku haldussuutlikkust, et uusi rahastamisvahendeid täielikult ära kasutada;
37. rõhutab, et bürokraatia ning menetlusliku selguse puudumine on muutnud juurdepääsu struktuurifondidele ja Ühtekuuluvusfondile raskeks ning heidutavad asjaomaseid vahendeid enim vajavaid osalejaid neid taotlemast; toetab seetõttu eeskirjade ja menetluste lihtsustamist, bürokraatia kõrvaldamist ja suuremat paindlikkust nende vahendite eraldamisel nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil; usub, et lihtsustamine edendab vahendite tõhusat jaotamist, tõstab kasutusmäära, vähendab vigu ja lühendab makseperioode ning võimaldab vaeseimatel liikmesriikidel ja piirkondadel piirkondade- ja riikidevahelise ebavõrdsuse vähendamiseks mõeldud finantsinstrumente täiel määral ära kasutada; on seisukohal, et tuleb saavutada tasakaal eeskirjade ja menetluste lihtsustamise

¹ Komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta teatis „Kestlikku kasvu toetav regionaalpoliitika Euroopa 2020. aasta strateegias” (SEC(2011)0017).

ja stabiilsuse vahel;

Rahastamisvahendite roll

38. rõhutab, et toetuste ja rahastamisvahendite ühendamine võib osutuda edukaks ja innovatiivseks meetodiks, mille abil võimendada erasektori rahastamist, luua avaliku ja erasektori partnerluse uued mudelid ja soodustada innovatsiooni; rõhutab, kui tähtis on meelitada ligi erasektori investeeringuid energiatõhususe valdkonda nii ELis kui ka kolmandatest riikidest;
39. juhib tähelepanu asjaolule, et püüdlusi saada raha energiatõhusate projektide investeeringuteks takistavad sageli turg, regulatiivsed ja usaldusega seotud tõkked, näiteks kõrged esialgsed kulud investoritele ja raskused täpse energiasäästu potentsiaali prognoosimisel; innustab liikmesriike leidma sobivaid viise, kuidas ergutada investeeringute tegemist majapidamiste energiatõhususse;
40. rõhutab murelikult, et praegune majandus- ja finantskriis on muutnud liikmesriikide jaoks aina keerulisemaks vajalike vahendite leidmise energiatõhususega seotud programmide kaasrahastamiseks ühtekuuluvuspoliitika raames; peab seega hädavajalikuks leida ka erasektoris energiatõhususe projektide rahastamiseks uusi ja innovatiivseid lahendusi;
41. tunnustab komisjoni toetust uue ja innovatiivse rahastamisvahendi rolli suurendamisele programmitöö perioodil 2014–2020; rõhutab, et õigeaegse rahastamise ja õigusliku selguse puudumine põhjustavad suuri raskusi nii liikmesriikidele kui ka teistele sidusrühmadele, kes osalevad selliste vahendite haldamises; nõuab, et komisjon esitaks viivitamata ettepanekud selle kohta, et kasutuskõlblikud rahastamisvahendid oleksid energiatõhususe meetmete toetamiseks kättesaadavad;
42. kutsub liikmesriike üles jagama häid tavasid riiklike energiatõhususe fondide väljatöötamisel, mille puhul saab Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde kasutada rahaliste sissemaksetena või millegi sarnasena ja viia need kooskõlla täiendavate erasektori rahastamisallikatega;
43. kutsub komisjoni üles edendama veelgi Euroopa Investeerimispanka, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga, Euroopa Nõukogu Arengupanga ja Euroopa Energiatõhususe Fondi sihipärast rahalist toetust energiatõhususe projektidele; palub Euroopa Investeerimispangal, Euroopa Nõukogu Arengupangal ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangal luua ühine töörühm, et uurida eri võimalusi uue rahastamisvahendi loomiseks, mille võiks liikmesriikidele kättesaadavaks teha koos nende riiklike energiatõhususfondidega või nende kaudu, et innustada täiendavaid erasektori investeeringuid;
44. rõhutab, et rahaliste vahendite eraldamine peab põhinema proportsionaalsuse, kulutõhususe ja majandusliku tõhususe põhimõtetel ning et see ei tohi suurendada halduskoormust;

Kliima-, geograafilised ja konkurentsioolud

45. rõhutab, et on tähtis korrapäraselt hinnata, kas energiatõhususe meetmed ja nõuded on

senini piisavad, pidades silmas tegelikke kliimaolusid, tööstuse ja VKEde konkurentsivõimele avalduvat mõju ning ka energiahinna mõju erinevates liikmesriikides ja piirkondades; palub komisjonil seda tulemusnäitajate ettevalmistamisel hoolikalt arvesse võtta;

46. rõhutab samuti vajadust võtta energiatõhususega seoses arvesse äärepoolseimate piirkondade geograafilist eripära, et paremini kasutada nende saarelise asendiga seotud loodusvarasid (geotermiline, päikese-, tuule- ja mereenergia);
47. toetab programmi MARIE edusamme Vahemeremaade hoonete energiatõhususe suurendamise strateegia loomisel; kutsub sellega seoses Vahemere piirkonna liikmesriike üles jagama parimaid tavasid, et luua Lõuna-Euroopa jaoks kulutõhus mudel; nõuab sarnaste programmide loomist muudes Euroopa piirkondades, eeskätt Kesk-Euroopas; on seisukohal, et sarnast süsteemi tuleks rakendada ka äärepoolseimate piirkondade suhtes, eelkõige troopilises kliimavöötmes, kus asub enamik (kuid mitte kõik) äärepoolseimatest piirkondadest;

Näitajad ja kriteeriumid

48. palub liikmesriikidel võtta kohustus tagada avalike ja muu otstarbega hoonete vastavus kõige rangematele energiatõhususe normidele, nagu on sätestatud direktiivis 2010/31/EL, ning nende energiatõhususe korrapärane sertifitseerimine;
49. kutsub komisjoni üles täpsustama ühtekuuluvuspoliitika raames energiatõhususe ühiseid näitajaid, mida liikmesriigid kohaldavad ja kasutavad programmitöö perioodil 2014–2020;
50. kutsub komisjoni üles võtma konkreetse liikmesriigi või piirkonna ühe kWh säästmise investeeringukulude kindlaksmääramisel nõuetekohaselt arvesse iga liikmesriigi või piirkonna majanduslikku, geograafilist ja sotsiaalset olukorda;
51. palub komisjonil töötada viivitamata ja tihedas koostöös liikmesriikide ja piirkondadega välja energiatõhususe projektide hindamise suunised, mille võiks võtta aluseks projektide hindamise, järelevalve ja kinnitamise mehhanismi loomisel, ning määratleda nende kulutasuvus;
52. kutsub liikmesriike üles kohaldama energiatõhususe projektide puhul Euroopa Regionaalarengu Fondi määruse lisas määratletud tulemusnäitajaid ja kasutama ka läbipaistvaid projektide valikukriteeriume ja standardseid investeeringukulusid säästetava energiaühiku kohta, täpsustades energiatõhususe projektide pikimat vastuvõetavat lihtsat tasuvusaega;
53. võtab teadmiseks kontrollikoja viimase aruande „Ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatud energiatõhususe investeeringute kulutasuvus”; rõhutab kontrollikoja soovitusi kasutada läbipaistvaid ja rangemaid projektide valikukriteeriume nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil; võtab teadmiseks kontrollikoja järelduse, et investeerimisotsuse tegemiseks kasutatud hindamiskriteeriumid peavad olema selgemad ja täpsemad küsimuses, kuidas tuleks võtta arvesse energiatõhususe aspekte;
54. märgib siiski, et kontrollikoja hinnang on valimi ja tasuvusaja küsimuses üsna piiratud;

rõhutat, et ühtekuuluvuspoliitika on integreeritud poliitika, ja seega seda, et projektide hindamisel tuleb võtta olelusringi kuluanalüüsil põhinev terviklik lähenemisviis;

Ehitussektori tähtsus

55. juhib tähelepanu asjaolule, et energiatarbimine hoonetes moodustas suurima osa (40%) kogu energia lõpptarbimisest ELis, millest kodumajapidamiste tarbimine moodustas 26,7%, ning see tarbimine andis 36% liidu CO₂-heidetest; peab kahetsusväärseks, et enamik liikmesriike ei kasuta täiel määral ära hoonete energiasäästu potentsiaali; kutsub komisjoni üles leidma viise, et ergutada jõupingutusi selle tagamiseks, et suurim energiasäästu potentsiaal ei jääks kasutamata, esitades ettepanekud selgete eesmärkide kehtestamiseks hoonete energiatarbimise suhtes liikmesriikides;
56. tuletab meelde, et hoonete loomulik renoveerimistsükkel on 40 aastat ja et selles sektoris on energia säästmistehnoloogiad hästi arenenud, mille tulemusel on enamik tõkkeid, mis takistavad energia säästmise potentsiaali täielikku ära kasutamist, mittetehnilist laadi; juhib tähelepanu asjaolule, et energiatõhususe renoveerimisprojektide laadi tõttu – kuna need on sageli vähem nähtavad, väiksemad ja keerulisemad koondada – on Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidel nende tõkete ületamiseks vajaliku rahastamise pakkumisel otsustav roll;
57. märgib, et energiasäästu potentsiaal, mis sõltub suurel määral olemasolevate hoonete seisundist, ei jagune liikmesriikide ja piirkondade vahel võrdselt; kutsub liikmesriike üles täpsustama „korraliku eluaseme” määratlust, et lisada sellesse energiatõhususe normid;
58. rõhutat, et avaliku sektori investeeringud hoonete energiatõhususse on vajalikud eriti vähem arenenud piirkondades ja ühtekuuluvuspoliitika vahenditest abi saavates liikmesriikides, kus on suur potentsiaal vähendada energiatarbimist kulutõhusate meetmete kaudu;
59. ergutab liikmesriike kasutama võimalikult palju ära riiklikke ja piirkondlikke programme tagamaks, et uued hooned kavandatakse väga energiatõhusatena ja et olemasolevate hoonete energiatõhusust suurendatakse (seadmete vahetus), muu hulgas ka madala sissetulekutega kodumajapidamiste eluasemete puhul;
60. märgib, et maapiirkondades ja äärepoolsetes piirkondades on ideaalsed tingimused tõhusate detsentraliseeritud energiatootmise vormide kasutuselevõtuks, mis vähendab elektri kaugtranspordil tekkivat energiakadu;
61. kutsub asjaomaseid riigiasutusi kiirendama nende omanduses olevate hoonete renoveerimist, kasutades ühtekuuluvuspoliitika vahendeid vajaliku finantsvõimenduse tekitamiseks ja eeskju näitamiseks;
62. kutsub liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu mitme pere ühisomanduses olevate korterelamute muredele, mis sageli seisnevad keerulises nn mittetellijatest tasuta teenusekasutajate probleemis;
63. palub komisjonil suurendada teadlikkust hoonete põhjaliku renoveerimise ja järkjärgulise põhjaliku renoveerimise tegelikust potentsiaalst, toetades liikmesriike ja piirkondi nende

renoveerimisstrateegiade ettevalmistamisel; soovib töötada need strateegiad välja paralleelselt rakenduskavade ettepanekutega ning keskenduda nendes innovatiivsete rahastamisvahendite kasutamise kaasamisele ning lisada investorite usalduse suurendamiseks esialgsed vahe-eesmärgid;

64. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Regioonide Komiteele.

SELETUSKIRI

EL on juba kaua tunnistanud oma aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegias energiatõhususest tulenevat kasu. Siiski seisab ELi ees tõsine ülesanne vähendada 2020. aastaks üldist energiatarbimist 20%, mis on eesmärk, milles energiatõhusust edendaval poliitikal võiks ja peaks olema suurem roll. Energiatõhususe parandamine on Euroopa konkurentsivõime jaoks otsustava tähtsusega valik, mis aitab samal ajal võidelda kliimamuutustega. Energiatõhususe meetmetesse investeerimine võib tuua kodumajapidamistele ja ettevõtjatele kohest ja materiaalselt kasu, näiteks vähendada kulusid, luua töövõimalusi ja majanduskasvu ning soodustada vähese CO₂-heitega majandusele üleminekut.

Kuna ühtekuuluvuspoliitika on üks suuremaid ELi energiatõhususe eesmärgi toetajaid, on komisjoni vastus probleemile ettepanek peaaegu kahekordistada järgmisel programmitöö perioodil 2014–2020 ühtekuuluvuspoliitika eelarve osa, mis on ette nähtud kliimaga seotud kulutustele, sealhulgas energiatõhususele. Energiatõhususe meetmete edasise toetuse kolm sammast ühtekuuluvuspoliitika raames on suuremad rahalised kohustused, tugevam positsioon tulevastes seadusandlikes tekstides (temaatilised kaalutlused) ja energiatõhususe meetmete selge roll rakendamiskorras (rakenduskavad).

Komisjon on juba toonitanud, et suurem energiatõhusus eeldab eelkõige suuremaid jõupingutusi töhusama transpordi, eluaseme ja hoonete valdkonnas, milles täidavad otsustavat rolli riigiasutused, eelkõige piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Selle taustal teeb raportöör ettepaneku otseste meetmete kohta, mida tuleks võtta selleks, et suurima energiasäästu potentsiaaliga sektori võimalused ei jääks kasutamata järgmisel programmitöö perioodil 2014–2020.

Kuna läbirääkimised ELi eelarve mitmeaastase kogusumma üle veel käivad, on äärmiselt tähtis veel kord liikmesriikidele teada anda, kui vajalik on, et nad võtaksid omale kohustuse ühtekuuluvuspoliitika eelarvet hästi rahastada. Euroopa suudab saavutada oma energiatõhususe eesmärgid üksnes rahaliste kohustuste suurendamisega. Parlamendi Euroopa Regionaalarengufondi läbirääkimisrühma käimasoleva tööga püütakse tagada ka seda, et igas piirkonnakategoorias pühendatakse suurem osa selle fondi vahenditest energiatõhususele. Seetõttu soovib raportöör käesoleva raportiga anda panuse energiatõhususe tähtsuse üle peetavasse arutellusse, hinnates energiatõhususele suunatud ühtekuuluvuspoliitika meetmete praegusi tulemusi ja esitades soovitusi meetmete mõju tugevdamiseks järgmisel programmitöö perioodil.

Ühtlasi on raporti ülesanne selgitada, kui hästi sobituvad kokku ühtekuuluvuspoliitika Euroopa tasandi, riiklikud ja piirkondlikud eesmärgid ja sihid energiatõhususe eesmärkidega.

Nõukogu eesistujariigi viimases, 4. märtsi 2013. aasta aruandes „Euroopa poolaasta rakendamine – Kokkuvõttev aruanne” järeldeb eesistujariik, et riikide delegatsioonide märkused ressursitõhususe kohta viitavad sellele, et „selle [energiatõhususe] arengut takistavaid tegureid [peeti] pigem praktilisteks kui regulatiivseteks ning need hõlmavad ebapiisavat teavet ja rahalisi stiimuleid, energiatõhususe vähest nähtavust ning olemasolevate

õigusaktide ebapiisavat rakendamist”.

Nõukogu viimast kokkuvõtvat aruannet arvestades käsitletakse ja analüüsitakse raportis hoolikalt ka kontrollikoja viimases aruandes „Ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatud energiatõhususe investeeringute kulutasuvus”¹ ning komisjoni järgmises strateegiaaruandes 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta (avaldatakse 2013. aasta märtsi lõpuks) tõstatatud küsimusi.

¹ <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/20590745.PDF>.

4.6.2013

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

energiatõhususe meetmete rakendamise ja mõju kohta ühtekuuluvuspoliitikas
(2013/2038(INI))

Arvamuse koostaja: Miloslav Ransdorf

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on juba vastu võtnud raporti ELi ühtekuuluvuspoliitika ja selles osalejate rolli kohta Euroopa uue energiapoliitika rakendamisel, ning et see raport hõlmab ka energiatõhususe küsimusi;
2. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitikal on oluline roll meetmete rakendamisel, mis on vajalikud saavutamaks liidu eesmärk vähendada 2020. aastaks primaarenergia tarbimist 20% võrra, ning sellele järgnevas ajaks kavandatava energiatõhususe edasise parandamise ettevalmistamisel;
3. märgib, et ühtekuuluvuspoliitika peaesmärk on endiselt piirkondadevahelise majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku ebavõrdsuse vähendamine, ja on arvamusel, et energiatõhususpoliitika ei tohiks selle eesmärgi saavutamist takistada; rõhutab, et mõnedel ELi vaeseimatel piirkondadel võivad olla teised prioriteedid ja nende puhul tuleb esmajärjekorras investeerida muudesse valdkondadesse; toonitab, et ühtekuuluvuspoliitika tugevuseks on tema paindlikkus ja fondide detsentraliseeritud haldamine kohalikul tasandil;
4. juhib tähelepanu sellele, et energiatõhususse investeerimine aitab suurendada eelkõige kohalikul ja piirkondlikul tasandil majanduskasvu ja tööhõivet, hoogustada innovatsiooni ja arendada energiasõltumatust, vähendada kodumajapidamiste energiaostuvõimetust ning seega toetada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust; rõhutab, et vahendite eraldamisel tuleb lähtuda proportsionaalsuse, kulutasuvuse ja majandusliku tõhususe põhimõttest ning et see ei tohi suurendada halduskoormust;

5. rõhutab, et bürokraatia ning menetlusliku selguse puudumine on muutnud juurdepääsu struktuurifondidele ja Ühtekuuluvusfondile raskeks ning asjaomaseid vahendeid enim vajavad osalejad ei söanda taotlust teha; toetab seetõttu eeskirjade ja menetluste lihtsustamist, bürokraatia kõrvaldamist ja suuremat paindlikkust nende vahendite eraldamisel nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil; usub, et lihtsustamine edendab vahendite tõhusat jaotamist, tõstab kasutusmäära, vähendab vigu ja lühendab makseperioode ning võimaldab vaeseimatel liikmesriikidel ja piirkondadel piirkondade- ja riikidevahelise ebavõrdsuse vähendamiseks mõeldud finantsinstrumente täiel määral ära kasutada; on seisukohal, et tuleb saavutada tasakaal eeskirjade ja menetluste lihtsustamise ja stabiilsuse vahel;
6. rõhutab, et liikmesriigid ei peaks jääma ootama direktiivi 2010/31/EÜ rakendamise lõpptähtaega ning peaksid investeerima uutesse ja energiatõhusamatesse materjalidesse ja tehnoloogiatesse, mis võivad luua töökohti, elavdada tööstust ja suurendada ELi piirkondade konkurentsivõimet;
7. toonitab JESSICA ja ELENA algatuste võimalikku kasu säästvasse energiasse investeerimisel kohalikul tasandil, et aidata linnadel ja piirkondadel rakendada energiatõhususe valdkondades elujõulisi investeringuprojekte, ning nõuab nimetatud algatuste edendamist;
8. peab ülimalt oluliseks, et struktuurifonde, Ühtekuuluvusfondi ning muid finants- ja finantsvõimendusinstrumente oleks võimalik kasutada energiatõhususe rahastamiseks, seda eriti eluasemesektoris; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles andma selget ja kergesti kättesaadavat teavet energiatõhususe teenuste projektide toetamiseks mõeldud saadaval olevate finantsinstrumentide, stiimulite, toetuste ja laenude kohta;
9. rõhutab, et tähtis on integreerida energiatõhususe mõõde arukat spetsialiseerumist käsitlevatesse teadusuuringute ja innovatsiooni strateegiatesse, mille liikmesriigid ja piirkonnad peavad välja töötama selleks, et saada juurdepääs tulevase ühtekuuluvuspoliitika innovatsioonialastele rahastamisvahenditele;
10. tunneb muret hiljutiste arengute pärast sellistes riikides nagu Bulgaaria, kus kõrged energiahinnad on põhjustanud sotsiaalseid rahutusi, ja nõuab sihipäraste meetmete võtmist selleks, et energia oleks tavakodanikele taskukohane;
11. rõhutab eriliselt energiatõhususse investeerimise võimalikke sotsiaalseid eeliseid, kuna nii on võimalik vähendada tarbijate energiakulusid;
12. tuletab meelde, et peamine energiasäästupotentsiaal on üldkasutatavatel hoonetel ja elamutel, mis kasutavad 40 % liidu energia lõpptarbimisest, ja nõuab tungivalt, et liikmesriikides kehtestataks kiiresti pikaajaline, 2020. aastast kaugemale ulatuv strateegia investeringute kaasamiseks elamu- ja ärihoonete renoveerimisse eesmärgiga suurendada olemasolevate hoonete energiatõhusust, nagu nähakse ette direktiivis 2012/27/EL;
13. juhib tähelepanu sellele, et 31. detsembriks 2020 peavad kõik uued hooned olema liginullenergiahooned ja et kaks aastat enne seda peavad uued avaliku sektori omanduses ja kasutuses olevad hooned olema liginullenergiahooned; kutsub sellest tulenevalt liikmesriike tungivalt üles kiirendama liginullenergiahoonete arvu suurendamiseks

mõeldud riiklike kavade loomist ning kehtestama liginullenergiahoonete määratlemiseks sätteid, mis kajastaksid vastavat olukorda riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil;

14. rõhutab, kui suur tähtsus on ühtekuuluvuspoliitikal ja sellele eraldatud rahalistel vahenditel nutivõrkude täieliku väljatöötamise jaoks, mille tulemusel saavad piirkonnad tõhusamad energiasüsteemid, mis vähendavad energia tarbimist ja energiakadu;
15. kutsub komisjoni üles aitama liikmesriikidel olemasolevate vahendite paremaks suunamiseks parandada haldussuutlikkust ja teabekanaleid; kutsub liikmesriike üles kasutama võimalikult suurel määral struktuurifonde ja Ühtekuuluvusfondi, et käivitada investeeringud energiatõhususe parandamise meetmetesse;
16. kutsub liikmesriike üles hõlbustama rahastute loomist energiatõhususe parandamise meetmete rakendamiseks, et saada maksimaalset kasu eri rahastamisvõimalustest, nagu nähakse ette direktiivis 2012/27/EL; kutsub komisjoni üles liikmesriike rahastute loomisel juhendama ning hõlbustama parimate tavade vahetamist pädevate riiklike või piirkondlike ametiasutuste ja organite vahel;
17. kutsub liikmesriike tungivalt üles viima läbi teavituskampaaniaid, mis näitaksid, et elamute suurema energiatõhususe eelisteks on suurem mugavus ja väiksemad kommunaalteenuste arved; juhhib samas tähelepanu sellele, et energiatõhususe suurendamise meetmed annavad kõige paremaid tulemusi hoonete, mitte üksikühikute (nt korterite) puhul;
18. tunneb muret kontrollikoja hiljutiste järelduste pärast, mille kohaselt ühtekuuluvuspoliitika investeeringud energiatõhususse ei ole olnud kulutõhusad, kuna rakendamine ja selleks eraldatud vahendite kogumi kasutamine toimus ebaõigetes tingimustes;
19. kutsub komisjoni üles viivitamatult rakendama kontrollikoja ettepanekuid kehtestada ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatavate energiatõhususe meetmete jaoks põhjalik vajaduste hindamine, regulaarne järelevalve, võrreldavad tulemusnäitajad ning projektide jaoks läbipaistvad valikukriteeriumid, standardsed investeeringu ühikukulud säästetava energia ühiku kohta ning maksimaalsed aktsepteeritavad lihtsad tasuvusajad.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	30.5.2013						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">42</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	42	-:	2	0:	0
+:	42						
-:	2						
0:	0						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Ioan Enciu, Elisabetta Gardini, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Vladimír Remek						

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.7.2013						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 10%;">+:</td> <td style="text-align: right;">37</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">6</td> </tr> </table>	+:	37	-:	2	0:	6
+:	37						
-:	2						
0:	6						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	<p>François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinaru, John Bufton, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska</p>						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	<p>Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský</p>						